

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **D. T. H.**, zast. JUDr. Matoušem Jírou, advokátem se sídlem v Praze, 28. října 1001/3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, P. O. BOX 21, 170 34, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 1. 6. 2015, č. j. 52 Az 1/2015 - 11,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 22. 6. 2015 podání označené jako kasační stížnost, která směřuje proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“). Stěžovatelka, zastoupená advokátem, v podání uvádí, že napadený rozsudek (správně má být zřejmě usnesení) považuje „z důvodů uvedených v ustanovení § 103 s. ř. s. za nezákonný“, aniž by blíže specifikovala kasační důvody dle § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka ve svém podání dále uvedla, že kasační stížnost bude náležitě doplněna ve lhůtě 30 dnů ode dne podání stížnosti.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Usnesením ze dne 13. 7. 2015, č. j. 5 Azs 132/2015 - 7, vyzval Nejvyšší správní soud právního zástupce stěžovatelky, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost o uvedení konkrétních důvodů, z jakých uvedené usnesení krajského soudu napadá. Současně soud stěžovatelku poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, soud podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítne.

Právním zástupcem stěžovatelky bylo usnesení obsahující výzvu k doplnění převzato dne 16. 7. 2015. Kasační stížnost i přes výzvu nebyla doplněna a je ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. neúplná.

Nejvyšší správní soud tedy zákonem předepsaným způsobem stěžovatelku na nedostatky jejího podání upozornil, poučil ji, v jakém směru má být doplněno a stanovil jí k tomu odpovídající lhůtu. Stěžovatelka přes tuto výzvu podanou kasační stížnost řádně neodůvodnila (přestože byla poučena o následcích s tím spojených) a kasační stížnost tedy i nadále vykazuje vady bránící dalšímu postupu v řízení.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 4 s. ř. s.)

Z výše citovaných ustanovení je zřejmé, že kasační stížnost, která neobsahuje obecné náležitosti podání, či náležitosti uvedené v § 106 odst. 1 s. ř. s., není způsobilá meritorního projednání a představuje vadu řízení.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že v řízení o kasační stížnosti není splněna jedna z podmínek řízení (řádný návrh na jeho zahájení), přičemž tato vada nebyla ani přes výzvu soudu odstraněna. Jelikož pro tuto vadu nelze v řízení pokračovat, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost usnesením odmítnout (§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu